

Andorra

Jaume Bartumeu

President del Govern andorrà

«L'oposició fa un discurs poc responsable»

Text: Albert Roig/Director de l'Agència de Notícies Andorrana

Andorra va arribar a la data de la reunió del G-20 a Pittsburgh, el 24 de setembre passat, amb una part dels compromisos internacionals assolits. Han estat poc més de cent dies des que Jaume Bartumeu va ser nomenat cap de Govern en què el seu executiu ha treballat amb un únic objectiu: desaparèixer de la llista *grisa* de paradisos fiscals, seguint el full de ruta que havia deixat l'anterior govern amb la signatura unilateral de la Declaració de París per part d'Albert Pintat. Com a primer pas, el Consell General ha aprovat la Llei d'intercanvi d'informació a la demanda en matèria fiscal, amb forta polèmica parlamentària inclosa. Posteriorment, el Govern socialdemòcrata de Jaume Bartumeu ha contret el compromís de signar acords d'intercanvi d'informació amb almenys tretze països, i ja se n'han materialitzat cinc. El

més destacat és França.

Ha estat complicada la negociació amb la República francesa?

● Ha estat més difícil del que pugui semblar perquè una vegada assumit el compromís d'anar cap a una transparència financera més gran i demostrar que estàvem en la bona direcció, calia posar-ho en un paper. La temptació fàcil d'un país gran com França és pressionar més enllà dels senyals habituals que marca l'OCDE als països petits, però ens satisfà plenament perquè els acords signats, així com els que vindran, preserven les perspectives de futur del sector financer andorrà, l'homologuen i fan que no estigui mal classificat ni mal catalogat en les relacions financeres internacionals.

I amb Espanya, en quin estat es troben les negociacions?

● Espanya és el nostre veí del sud amb qui tenim més relacions econòmiques des de tots els punts de vista, més enllà de les relacions financeres. També és amb el que tenim més relacions humanes ja que la majoria de ciutadans tenim lligams afectius amb Catalunya i Espanya, i gran part dels treballadors han vingut del sud. Estem a punt de tancar l'acord, ens queden dos serrells.

Tothom qui tingui un dipòsit bancari a Andorra pot estar tranquil?

● Andorra no ha aixecat totalment el secret bancari, sinó que l'ha modificat parcialment. Els convenis no preveuen «expedicions de pesca», i ningú no pot demanar a Andorra que el Govern li envii una relació nominativa de totes les persones d'aquell país que ens ho demani que tingui hipotèticament un compte bancari a Andorra. Només ho podrà fer

en el cas que una persona tingui un problema amb l'Administració fiscal del seu país i hi hagi indicis raonables de tenir un compte a Andorra. Aleshores se'ns demanarà si és veritat i en quines condicions el té. Els acords que estem signant, doncs, tenen tres eixos essencials: només es podrà demanar l'intercanvi per qüestions clarament personalitzades; no hi ha retroactivitat ja que només es pot demanar a partir del moment que l'acord estigui en vigor; i afavorirà la solidesa del sistema bancari andorrà i les transferències des de bancs andorrans a internacionals. Hem de tenir en compte que aquestes operacions bancàries sempre estan sota presumpció de sospita. A partir del moment de l'homologació internacional, ens escaparem d'aquesta sospita genèrica, no sempre real, però sí perjudicial.

Amb aquestes noves perspectives, com ha

QUI ÉS

● **Jaume Bartumeu (Andorra la Vella, 1954) és el cap del Govern d'Andorra. Advocat de professió, fou un dels fundadors del Partit Socialdemòcrata, que va guanyar les eleccions celebrades aquest any.**

● **Els socialdemòcrates tenen 14 dels 28 escons del Consell General, el parlament del Principat. En una Europa en què la socialdemocràcia perd a Alemanya, però guanya a Noruega i a Portugal, Andorra s'alinea clarament amb el progressisme continental.**

de reorientar el negoci el sector financer?

● El sector financer andorrà ha de reorientar el seu pla de negoci, com fa qualsevol empresa. Però ara sap que pot continuar creixent sabent que pot treballar des d'Andorra cap a l'exterior sense la sospita genèrica de què parlàvem abans.

S'han d'acabar de signar els set acords d'intercanvi d'informació exigits pel G-20 i l'OCDE, i després les lleis impositives per signar els convenis de doble imposició, oi?

● Hem presentat tres projectes de llei per introduir una imposició indirecta raonable, i ho hem fet a partir d'uns textos que ja ens hem trobat aquí, elaborats per l'anterior Govern. Hem anat a negociar els acords d'intercanvi d'informació i també hem demanat un compromís amb els estats que signem perquè puguem tancar uns acords per evitar la doble imposició, però Eric Woerth, el ministre de Presupostos francès, quan va venir, ens va dir que ja farem el conveni, però per evitar la doble imposició, primer hi ha d'haver imposició.

Unes lleis, però, no exemptes de conflicte, ja que l'oposició sembla disposada a no donar-hi suport si prèviament no hi ha un pacte d'Estat i un govern d'unitat.

● Coalició Reformista (CR), hereva política del Partit Liberal (PLA), s'ha de plantejar fins a on vol interioritzar el paper que li ha assignat la ciutadania, que és el de ser oposició i alternativa de govern, però mantenint la cultura de govern que ha de tenir una força política que ha assumit la responsabilitat de l'Executiu durant catorze anys. No es pot esdevenir alternativa de govern fent una política d'oposició radi-

cal. Dir que no es vol votar unes lleis d'imposició directa, que són una adaptació lleu i una traducció fidel d'uns textos que quan ells eren al govern havien preparat, pot ser interpretat com la moral de situació. És a dir, en funció d'on un està situat a les institucions té un criteri o un altre. Això és una falta de responsabilitat política i, a més, la ciutadania no pot aplaudir-ho. En tot cas, crec que hi haurà prou seny per posar-nos d'acord.

Es pot arribar al bloqueig?

● Som conscients des del primer dia que tenim majoria relativa, el 50% de la representació parlamentària i que, per tant, hem d'arribar a pactes d'Estat. Però abans dels resultats electorals ja havíem dit durant la campanya que no ens ho volíem fer sols, encara que tinguéssim majoria absoluta. Però, és clar, per fer les coses a dos o a tres no hi ha només la nostra disponibilitat, sinó que ha d'haver-hi una voluntat. Jo crec que acabarà sent-hi, però ara observo un discurs poc responsable políticament dient coses com «no votaré un pressupost perquè no hi he participat sense conèixer el pressupost, no votaré unes lleis perquè no hi ha un pacte d'Estat...». Miri, si vol un pacte d'Estat, ens asseiem i en parlem.

Per què no ha funcionat el Pacte de concertació amb Andorra pel Canvi (ApC)?

● Eusebi Nomen ha dut el seu grup parlamentari per viaranyos enrevessats i quan un es deixa lliscar pel pendent de l'agressió política fàcil, després costa molt remuntar el pendent. Aquesta setmana hi ha hagut una visualització d'allò que estava constatat, que aquell acord no ha funcionat. A partir d'aquí cadascú haurà de recuperar la seva posició política o s'haurà de situar allà on els ciutadans el van posar; i després assumir el paper que vol fer. Nosaltres estem al Govern, i una força política a qui vam oferir signar un pacte ens va començar a agredir l'endemà d'haver-lo signat. El que correspon és constatar que aquest pacte no ha funcionat i veure si hi ha noves fórmules de col·laboració política... o no hi poden ser.

Les noves lleis impositives, garanteixen que no augmenti la pressió fiscal?

● Amb una taxa del 10% d'impost sobre els beneficis de les societats n'hi ha prou. D'una banda, per assegurar ingressos raonables a l'Estat. De l'altra, per permetre l'homologació internacional que faciliti que puguem fer aquests convenis per impedir la

doble imposició i que, per tant, els professionals andorrans puguin treballar cap a l'exterior. Per sota del 10% no podríem arribar a aquests convenis i tot el que sobrepassi el 10% seria rosegar sobre el marge de benefici dels empresaris. Però a la UE el límit per la banda baixa és Bulgària i Xipre, i el 12,5% d'Irlanda, fins fa poc el més baix. Després suprimirem els impostos indirectes per introduir-ne un de sol: l'IVA.

L'aparició de l'atur «andorrà» complica més l'aplicació de polítiques socials tenint en compte els problemes econòmics que s'arrossegueu?

● Miri, durant els últims dos o tres anys de l'etapa liberal havíem anat avançant en l'explicació de la situació social i econòmica definint l'Andorra de les dues velocitats. Dues Andorres: en una hi vivien els governants del PLA; i a l'altra ni s'hi acostaven, ni la coneixien, ni la volien veure. Els que sempre hem anat a la políti-

Som conscients des del primer dia que tenim una majoria relativa i que per tant hem d'arribar a pactes d'Estat

ca des del contacte amb la ciutadania, sabíem els drames de moltes famílies que han perdut la feina sense causa justificada. I aquestes persones ja no són com abans, és a dir, residents que el que feien era agafar les seves pertinences i família i tornar al seu país d'origen; ara ja són andorranes, arrelades al país i que no poden anar enlloc que no sigui aquí, el seu país.

Anem, doncs, cap a una legislació que reconegui la prestació econòmica per desocupació?

● Una qüestió que ens va fer perdre les eleccions del 2001, i ens va costar el 2005 no arribar a guanyar-les, és un tema que ara, en el pitjor moment de l'economia andorrana dels últims 50 anys, ens hem vist obligats a encarar. No podem mirar cap a un altre costat i dir a aquestes 340 famílies que s'han quedat sense ingressos que la legislació andorrana no és a punt per afrontar aquesta dramàtica situació. Per tant, hem fet una modificació d'un reglament de prestacions socials per ajudar aquestes persones a sortir del mal pas, però entenem que el Consell General ha d'assumir que hi ha d'haver una assegurança contributiva perquè la gent a l'atur rebi ajut públic. Amb matísos, que cal legislar és una situació que ja no és negada per ningú. ●